

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 19. De Oratione Christi ad Patrem post sermonem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

eius gloria sit tua, nec dubitare volo, nec diffidere, quin illam sim obtenturus.

Medit. 17.
22.

Alias rationes consolatorias adhibet CHRISTVS Dominus noster, quae innituntur aduentui Spiritus sancti, quas reijcimus in quintam partem, vbi de eius aduentu agetur.

MEDITATIO XIX.
DE ORATIONE CHRISTI
Domini nostri ad Patrem
suum, in fine sermonis
post coenam facta.

HAEC oratio Christi Domini nostri, est viuum quoddam & perfectissimum exemplar omnium rerum, quae in feruenti & alta oratione inueniri debent, quo ad eos, pro quibus orandum est, & quo ad ea, quae petenda sunt, & nomina siue titulos, qui ad ea obtinenda adduci possunt; ac denique, quo ad ordinem in his seruandum. Eam reuocabimus ad tria puncta, iuxta tres eius partes: nam PRIMVM orauit ipse Christus, quae homo pro se & suis rebus; DEINDE orauit pro suis Apostolis, quos praesentes habebat, sua cura committens;

S. Thom. 3. p.
q. 21. a. 3.
Ordo seruandus in petendo pro nobis, & pro aliis.

missus;

missos; ac denique pro omnibus Electis & Fidelibus, qui ad finem vsq; mundi erant futuri. & hunc ordinem exigit charitas bene ordinata, quem par est, nos ea forma & ratione seruare, qua seruauit ipse Christus.

PUNCTVM I.

STANS CHRISTVS Dominus noster, præsentibus suis Apostolis, a subleuatis oculis in cælum, clara voce orans Patrem suum pro seipso, dixit: *Pater veniabora, clarifica Filium tuum, vt Filius tuus clarificet te.* a Ioan. 17. 1.

PERPENDENDA hic Primùm est interna & externa Christi Domini in orando Patre reuerentia; deuotio item, quam subleuando oculos in cælum ostendit; ipsa denique vocis teneritas, & blandities verborum, quæ proferebat; vt hoc exemplo doceret Apostolos, quam rationem in orando tenerent, & vt hanc de ipsis curam ostendens, eos consolaretur.

I.

DEINDE perpendendum, quid hac oratione à Patre petuerit; videlicet, vt clarificaretur miraculis editis tempore suæ passionis; quibus manifestum fieret; quamuis tot ignominij; afficeretur, esse tamen filium Dei: Præterea, vt etiam clarificaretur claritate & gloria Resurrectionis, & Ascensionis in cælum; item, vt in mundo clarificaretur, credentibus hominibus ipsum esse filium DEI. Quò

II.

verò intelligeretur, ipsum hæc non petere, ob honorem suum proprium, adiecit: hoc peto Pater, *ut filius tuus clarificet te*; ut videlicet per meam gloriam, & in ea, tu glorificeris; & ut ego à te clarificatus, iterum te clarificem & patefaciens tuam gloriam meis discipulis, & per eos toti mundo.

Hæc Christi Domini nostri oratione, variis modis mihi est utendum; nunc, petendo à Patre æterno, ut Filium suum in toto mundo clarificet apud infideles, dando illis lumen fidei, qua credant & glorificent eum, tanquam filium eius; ut sic idem ipse Pater, magis clarificetur: hoc itaque spiritu sæpius repetam: *Pater clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te*; ut in eo videlicet, & per eum tu, in universo mundo clarificeris. Aliàs eandem orationem mihi ipsi applicans, à Patre æterno petam, ut me, etsi miserum & indignum filium suum clarificet, gratiæ suæ claritate, & virtutis operibus eximijis, non ad honorem meum, sed ad ipsius gloriam; ut ego ipsum glorificem, eiusque magnalia prædicem. Hoc itaque spiritu, licebit mihi pro me ipso petere: Pater clarifica filium tuum; ut Filius tuus clarificet te. Nec temeritas censenda est, simili oratione pro me uti: posito enim quòd ipse velit se patrem appellari, licet mihi, appellare me filium: quod si non tantus sit mihi animus, licebit mutare verbum Filij in verbum serui, aut mancipij; ac dicere: *DEVS meus, clarifica seruum tuum, ut seruus tuus clarificet te*; Pater dilige

manci-

mancipium hoc tuum, vt mancipium tuum diligat te.

TERTIO orationi huic adiecit Christus Dominus causas, & titulos ad obtinendum, quod petebat. Ego b te, inquit, clarificauit super terram: opus consummaui, quod dedisti mihi, vt faciam; & nunc clarifica me Pater apud te ipsum, claritate, quam habui prius, quam mundus esset, apud te. Quasi diceret: ad hoc petendum, iustus est hic titulus; quod ego tuam gloriam sollicitè procurauerim in terra, & obediuerim tuæ voluntati, implens quæcunque mihi mandasti; iustum itaque est, vt tu me clarifices claritate, & præmio, quod in æterna tua prædestinatione mihi constituisti. Ex quo duo deducam.

PRIMUM, quod quando viri perfecti, aliquid à Domino petunt, possint (vt alias diximus) demissè adferre obsequia ipsi Deo, exhibita, quærentes ipsius gloriam, & eius voluntati obediens: nam cum conscientia hoc illis reddat testimonium, valdè confidenter à Deo petunt. O Pater amantissime, si possem verè tibi dicere, quod semper te clarificauerim in terra, & contummauerim opus, quod mihi commisisti! sed heu, multò aliter vixi, quærens videlicet gloriam meam, cum tuæ imminutione; & voluntatem tuam conculcas, quò meæ obtemperarè. Quare supplico, Domine, non vt fidelis seruus, sed vt pauper magna necessitate pressus, vt me tua gratia clarifices, quo ex nunc clarificem te super

III.

b Ioan. 17. 4

I.

In Introdu.
part. 1. §. 1.

terram, & consummem quidquid mihi commisisti.

2.
S. Thom. 2.
2. q. 83. a. 2.
ex S. Greg.
1. Dial. c. 2.

A L T E R V M est, quod oratio medium fit aptissimum ad impetranda ea, quæ Deus in æterna sua prædestinatione statuit futura, quare non decet nos deficere in continuata oratione; nam fortè per eam daturus est nobis Deus, quod decreuit in sua prædestinatione ad nostram salutem: ideoque instanter petere ab eo oportet, non gloriam mundi apud homines, sed gloriam apud ipsum, ad quam nos destinavit.

P V N C T V M II.

C O N S I D E R A N D A deinde est oratio Christi Domini pro suis Apostolis, in qua prius aperuit, pro quibus rogaret, *aitan. 17. 2.* dicens Patri suo: *a non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi: quia tui sunt.*

I. **M V N D V M** appellat multitudinem reprobos, & rebellium Deo & legi eius: qui culpa sua indignos se reddunt, pro quibus Christus orat, quoad orationis suæ efficacitatem, quæ nullum in eis habet effectum. ideoque dicit, se orare pro Apost. electis à Patre; *quia tui, inquit, sunt*, amici tui, serui fideles, & electi: quos sub tua habes protectione. Hic titulus aptissimus est, qui in nostris orationibus apud **D E V M** allegetur, dicendo: *cœlestis Pater, faueas iis, quos mihi commisisti, & omnibus Christianis auxilium præbe: quia tui sunt.*

sunt. Deus meus, respice animam meam & corpus meum, omnes sensus & facultates, quas mihi dedisti; quia & tua sunt; conserva desideria, & propofita omnia bona, quæ mihi dedisti; quia & illa tua sunt. Quis est, qui non gerat curam eorum quæ sua sunt? *b tuus sum ego, sal b Psal. 118. 94.*
nam me fac: tua est anima mea, salva eam tuus est meus intellectus, illustra illum; tua est mea voluntas, dirige illam; &c. Ne permittas, Domine, me partem esse mundi, pro quo non rogas: si enim à tua oratione me excludas, ero etiam exclusus à tuo regno.

II.

PETIT deinde Christus Dominus, tria excellentissima dona, pro suis Apostolis. PRIMVM fuit, cum dixit, *c Pater sancte, serua eos, c Ioa. 17. 11.*
in nomine tuo, & pro gloria tua, quos dedisti mihi, vt sint vnum, sicut & nos. Quibus verbis petit ab æterno Patre, vt curam illorum gerat, ac seruet, dans illis coniunctionem charitatis inter seipfos & cum Deo: nec petit quancunq; vnitionem, sed perfectissimam, illi similem; quæ habent Pater & filius in vnitate essentiæ, vt quemadmodum vterque, quia vnus est Deus, vnum habent sentire, velle & operari, sic illi in omnibus conformes sint cum ipso Dei sensu, & cum diuina eius voluntate; id solum facientes quod Deus vult illos facere: conuenientibus enim omnibus in hac vnitione cum Deo, manebant & inter se vniti.

Vnio Charitatis.

SECVNDVM donum, quod petit est, vt eos liberet ab omnibus, quæ diuinæ huic vnitioni aduersantur. *d Nō inquit, rogo, vt tollas illos de mundo*

2.
d Ioa. 17. 15.

mundo, sed ut serues eos à malo. Quasi diceres perpetientur ipsi in mundo grandes persecutiones, & labores; non tamen peto ut eos mundo tollas: quia expedit eos adhuc in illo manere, sed id rogo, ut in mundo manentes, serues à malo, hoc est à peccato dissensionis & discordiæ, à dænone, & ab omni æterno malo, ita, ut in mundo manentibus, nihil adhaereat mali eiusdem mundi.

3. TERTIUM quod petit est, ut illis omnibus virtutibus repleat, dum dicit: *e sanctifica eos in veritate*, siquidem ego pro eis sanctifico meipsum, ut sint & ipsi sanctificati in veritate: quod est dicere, non solum serua eos à malo, sed etiam illos verarum virtutum copia sanctifica, ab omni hypocrisi & fictione expeditos, conformes verò veritati, quam ego illis prædicavi: siquidem ego me consecraui, & in sacrificium & hostiam sanctam obtuli, ut sanctos illos facerem. Ex his omnibus apparet, Christum Dominum nostrum velle, ut petamus in oratione res verè grandes, dignas Deo, duplici ad impetrandum allato titulo, altero glor. & maiestatis sanctissimi sui nominis; altero sanctitatis sacrificij, quod implemet pro nobis obtulit in cruce. O Pater supreme, exaudiens unigeniti filij tui orationem, libera me ab eo malo, quod inficit mundum; & sanctifica vera sanctitate: ut unione quam habes cum illo, fruatur, unitus tecum charitate perfecta, Amen.

PUNCTVM III.

VLTIMO consideranda est oratio, quam fecit pro reliquis fidelibus, petens pro illis bona gratiæ, & vitam æternam: nã primum dixit: *a non pro eis autem rogo tantum, a Ioa. 17. 20* sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me, vt omnes vnum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te; vt & ipsi in nobis vnum sint, vt credat mundus, quia tu me misisti.

I.

Ex quibus constat, ipsum orasse pro omnibus, qui nunc in eius Ecclesia viuimus, & quod est consequens, etiam pro me ipso: nam omnes & singulos, & me ipsum, æquè sibi præsentem habebat, atque eos, qui in illo erant cœnaculo: & pro omnibus, petiit perfectissimam hanc charitatis vnitionem cum Deo & inter seipsum, modo prædicto: quam aded excellentem & mirabilem esse voluit, vt sufficeret conuertere totum vniuersum: & infideles crederent, Christum esse Deum, qui discipulos haberet, aded charitate vnitos. O dulcissime IESV, quantam geris curam ac zelum boni tuorum electorum; siquidem antequam illi nascantur, iam tu pro illis oras, ac petis ingentia aded dona! O Pater amantissime, exaudi hanc vnigeniti filij tui orationem, quam ipse pro me offert; & fac me supremæ istius vnionis, quam cum illo habes, participem.

ET

Et eandem vnionem concede religiosis; vt ex ea, intelligant seculi huius homines, vnigenitum Filium tuum, in illis habitare: eandem etiam omnibus fidelibus tribue, vt stupefacti infideles, de aded prodigiosa vnitione sanctam tuam legem recipiant. Et siquidem filius tuus offert nobis claritatem suæ gratiæ, vt omnes finus consummati in vnum, hoc est perfecti & absoluti in hoc, quod est esse vnum quid: concede omnibus iustis, qui huius claritatis effecti sunt particeps, vt ad eius excellentiæ culmen perueniant, vt claritas eius gloriæ, per mundum vniuersum dilatetur, Amen.

II.

DEINDE dixit b Pater, quos dedisti mihi, volo; vt vbi sum ego, & illi sint mecum, vt videant claritatem meam, quam dedisti mihi, quod est dicere non solum pro meis fidelibus vnionem peto charitatis, & perfectionem in hac vita: sed etiam, vt post eam, mecum sint in coelo, vbi ego sum: fruentes mea societate: vt videant claritatem, quam dedisti mihi, qua Deus sum, & qua homo; & ita sint hac visione beati. O Amator dulcissime, quam efficaciter orabas, cum hæc diceres: siquidem cum Patre tuo colloquens, adhibes supremam tuam auctoritatem, & æqualitatem, quam cum illo habes, dicens; Pater V O L O, vt vbi ego sum, & illi sint mecum. Quis poterit aduersus hoc tuum V O L O, siquidem quidquid tu vis efficaciter, c. Et omnis voluntas tua, fiet. O veinam esse vbi tu es! scio te esse in omni loco, vbi sunt boni & mali; sed non omnes tecum sunt, gaudentes tua

c Isa. 46. 10
D Dionys.
cap 3 de di-
uin. nomin.

tua dulci societate. Concede mihi, semper esse, ubi tu es, videns te in hac vita fide valde clarificata; & post eam, clara visione in tua gloria, Amen.

MEDITATIO XX.

DE CHRISTI EXITU EX
cœnaculo ad hortum Gethsemani,
& interna eius tristitia
& afflictione.

PUNCTVM I.

INITIO sermone a & hymno dicto, b egressus est IESVS cum discipulis suis, trans Torrentem Cedron, a in montem Oliueti, b ubi erat hortus in campo Gethsemani,

a Matt. 26.
30.
b Ioan. 18.
c Luc. 22.
39.

in quem introiit ipse & Discipuli eius, c secundum consuetudinem, sciebat autem & Iudas locum, quia frequenter IESVS conuenerat illic cum discipulis suis.

PERPENDENDA E sunt in primis causę cur Christus ex cœnaculo exiuerit ad hortum Gethsemani? PRIMA enim fuit, vt bonā consuetudinem seruaret, recipiendi se orationis causa, ad separata & solitaria loca, post-

I.

quam